

да заглади своята погрѣшка предъ брата си като зе сина му да го изучи на печатарския занаятъ, и като му даде при това една сбирка нови букви. Тѣзи поправки на старитѣ погрѣшки облекчихж съвѣстѣта на Франклина, а една отъ тѣхъ удовлетвори исканъето на сърдцето му. Въ 1730 год. той се ожени за мисъ Ридъ, тѣзи сжщата дѣвойка съ която бѣше скаранъ. Като се завърна отъ Лондонъ въ 1726 година той я намѣри оженена за други мъжъ и злочеста. Майка ѝ я бѣше дала на нѣкого си Рожерса, чловѣкъ мързеливъ, развратенъ, пиеница, грубъ, и за когото подиръ свадгата разбрали че билъ жененъ. Вторийтъ бракъ са унищожилъ съ първий. Рожерсъ билъ побѣгналъ изъ Филадельфия, дѣто билъ задлъжнѣлъ до уши, изгубилъ честно име, като оставилъ тамъ младата измамена жена. Покъртенъ отъ злочестината на мисъ Ридъ, злочестина която отдаваше на своята лекостъ, и поведенъ отъ старата си за нея любовь, Франклинъ ѝ предложи ржката си. Злочестата жена приста-
нж на поканата съ радостъ.

« Тя бѣше за мене нѣжна и вѣрна другарка, говоряше Франклинъ, тя ми помагаше много въ печатницата. У двама ни имаше еднакви цѣли и ний са стараяхми да направимъ единъ другиго честити ».

И тѣ бѣхж честити и благодарни единъ отъ други презъ петдесетъ години около.

Трудолюбивата, икономката и добросѣвѣтна жена нѣмаше други желання освѣнъ желаннята ѝ, които бѣхж сжщитѣ на мъжа ѝ. Тя сгжваше и шиеше брошурки, отдѣляше вещи, при-